

מ"ת 47977/12 - מדינת ישראל נגד ס.א.

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 13-12-47977 מדינת ישראל נ' א' (עוצר)

בפני כב' השופטת אליאנה דניאל
המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עוז עליזה Shiran וועוד חלי אמיתי
נגד ס.א. (עוצר) ע"י ב"כ עוז ליהי גוטמן
המשיב

החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
2. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה של תקיפת בת זוג, בכר שבתאריך 13.12.11, סטר למתלוננת מס' פעמים על פניה. כן מייחס למשיב כתב האישום עבירה של איומים בכר ששבאותן נסיבות איים עליה כי ישלח אותה לטיפול נמרץ וכי תשאר בכלא עצמו, כאשר הוא אווח בידו פטיש. עוד מייחסת למשיב עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.
3. ב"כ המבקשת טענה לקיומן של ראיות לכואורה וקיומה של עילית מעצר ועתירה להיעדר לבקשתה.
4. ב"כ המשיב חלקה על קיומן של ראיות לכואורה באשר לעבירות האלים והתקיפה. אין מחלוקת כי המשיב שואה בלתי חוקי בארץ.
5. באשר לעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים - לאחר מקרה חומר החקירה סבורני כי קיימות ראיות לכואורה בעבירות אלה. אציין בעניין זה את תלונתה של מיכל מלכי, אשר תיארה במשפטה את האירועים נשוא כתוב האישום. צוין כי המתלוננת תיארה אירועים נוספים על אלו שמייחסת המבקשת למשיב וכי המבקשת ממשימה את המשיב אך באירועים לגבייהם קיימת תמייה חיונית לנטען ע"י המתלוננת. בעניין זה קיימת הודעתו של יגאל נחום, המתאר ויכוח אותו שמע בין המשיב לממתלוננת. יגאל ציין כי לא שמע איומים אלא קללות בלבד, ואולם עמד על כר שלא נכח במשר כל היכולת. אף אברהם נחום היה עד שמיעה לwijcoot בין המשיב לממתלוננת, הוא ציין כי המתלוננת צעקה במהלך הויוכות

"לא סמי תפסק", "כמו מתחננת", וכי לאחר מכן בקשה ממנו בדמעות שיתן לה לצאת את הבית אחרת המשיב יהרוג אותה.

6. המשיב עצמו הבהיר כי רב עם המטלוננט באותו יום, בניגוד לנטען על ידי יגאל וברהם, וכן הבהיר כי מצוי ברשותו פטיש עמו טענה המטלוננט כי איים עליו, אף כי בחיפוש בחדרו נמצא פטיש אשר היה מונח בגלוי מעל הארון.

7. באשר לטענה כי המשיב והמטלוננט אינם בני זוג הרי שיגאל נחום מסר כי המשיב והמטלוננט היו כבעל ואישה; אברהם מסר כי מיכל היא חברותו של המשיב, ואף המשיב ציין כי הוא והמטלוננט היו זוג, "**בעל ואישה**". די בריאות אלה לשלב זה, כדי לקבוע כי המשיב והמטלוננט הינם בני זוג. טענות נוספות בעניין זה מקומן בהליך העיקרי.

8. נכון האמור לעיל, אף אם חלק מהעדים לוקים בנפשם או פועלם באופן אלים בעצמם, הרי שמדובר הראיות מביא למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה בעבירות של איזומים ותקיפת בת זוג.

9. באשר לטענה כי המשטרת לא שקדה על איתור המשיב, הרי שיגאל נחום נחקר על מקום הימצאו של המשיב והшиб כי ממשר יומיים לא חזר המשיב הביתה וכי אין לו את מס' הטלפון שלו. כן קיימים בתיק החקירה מזכירים רבים בדבר ניסיונות לאתר את המשיב בבית המגורים ובאמצעות הטלפון, אותו טלפון אשר מסר בעת שחתרם כערב על שחרורה של המטלוננט בתיק אחר.

10. נכון הדברים האמורים, מצאתי כי קיימות כנגד המשיב הן עילית מעוצר סטטוטורית מכח סעיף 21 (א) (1) (ג) (5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם) והן עילה של הימלטות מאימת הדין בהיות המשיב שב"ח.

11. בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל, התוודה כב' השופטת ארבל קוויים לבחינת מערכם של שב"חים. בין היתר נקבע כי יש לבדוק האם המשיב מושם בעבירות נוספת ואת עברו הפלילי.

12. בעניין זה יזכיר כי כנגד המשיב תלוי ועומד מע"ת בן שלושה חודשיים בגין עבירה זו וכי בעברו מס' הרשעות קודמות בעבירות שונות, בגין ריצה מס' מאסרם.

13. בשקלול הנסיבות כאשר עניינו במשיב אשר מושם הן שב"ח והן בעבירות נוספות אשר אין נובעות מעצם השהייה הבלתי חוקית בישראל, כאשר לחובת המשיב עבר פלילי גם בגין עבירות שאינן שב"ח, כאשר לחובתו מע"ת בר הפעלה, וכן נכון העובדה שהמשיב התחמק בפועל מחיקורת המשטרת, הרי

שהחשש להימלטות מאימת הדין אינו חש בעלים בעניינו אלא התensus בפועל.

14. לפיך אני קובעת כי אין מקום לשחררו ומורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01/01/2014...